

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618010441
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5618010441.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a Mgr. Miroslava Mazúcha na neverejnom zasadnutí konanom 13. júna 2019 prejednal sťažnosť odsúdeného A. T. proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2Nt/35/2018 zo 4.3.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. T. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Liptovský Mikuláš podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. T. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 1T/100/2013.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť prostredníctvom svojho obhajcu odsúdený A. T., a to priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš dňa 4.3.2019. Sťažnosť následne písomne odôvodnil sám, aj prostredníctvom svojho obhajcu.

Odsúdený A. T. v sťažnosti, ktorú odôvodnil sám, v podstatnom poukázal na to, že okresný súd opäť nepredvolal tých svedkov, ktorých navrhol vypočuť v konaní o povolenie obnovy konania. Išlo o opätovný výsluch svedka poškodeného mal. S. A., S. U., O. A. v nadväznosti na dôkaz z televízie JOJ, ktorý by im ukázal a ktoré dôkazy by v podstate preukázali, že sa údajným poškodeným nemohol vyhrázať dňa 6.2.2013 v čase o 14.00 hod. pri Važeckej jaskyni, pretože títo svedkovia sa v tom čase mali nachádzať na inom mieste. Konkrétne televízia JOJ robila v tom čase s A. rozhovor v rómskej osade „W.“. Zdôraznil, že dôkaz z televízie JOJ by súdu ukázal až v tom prípade, ak by súd predvolal svedkov poškodených. Sudcovi ten dôkaz nedal aj z toho dôvodu, že mu neverí a aj tak by to dopadlo podľa neho. Je tiež toho názoru, že sudca by ten dôkaz ani nezaložil do trestného spisu. Dôkaz z TV-JOJ už odoslal na Krajský súd Žilina. Ďalej poukázal aj na list, ktorý dostal a z ktorého vyplýva, že sa mal. S. A. zhovára s jedným, čo ten list napísal. Listom chcel preukázať, že mal. A. sa mal „rozhovoriť“, lenže sudca opäť nepovažoval za potrebné mal. A. predvolať a vypočuť. Okresný súd ignoruje všetky jeho navrhované dôkazy. K dispozícii je už cca päť listov, ktoré súd neberie do úvahy. K poslednému listu sudca hneď uviedol, že „neverí tomu“ a následne postupoval tak, ako postupoval. Čo sa týka pisateľa listu-T.-W., tak obhajca bol oboznámený s tým, že menovaný sa nachádza s rodičmi v Anglicku, cez veľkonočné sviatky budú dlhší čas na Slovensku. Adresu má zistenú. Nenavrhol ho preto, lebo si myslel, že sudca ho vyzve, aby im dal bližšie informácie, teda o pobyte, ale zároveň presne vedel, čo budú chcieť a výsluch svedka A. nebude považovať za potrebný a nedôjde k opätovnému výsluchu svedka. Tento list je nový dôkaz a ani ten neodôvodňuje povolenie obnovy konania. Sudca stále vypočúva tých nesprávnych a nie tých, čo tie listy písali. Nie je mu zrejmé, čo okresný súd od neho očakáva, aké nové skutočnosti, aké nové dôkazy chce, aby mu povolil obnovu konania. Všetko urobia preto, aby mu bola zmarená obnova konania. Súd koná účelovo, je nastrčený, no nevie kým. Je toho názoru, že sú si vedomí toho,

že má pravdu on, ale kto si prizná chybu, ktorú urobili. Víťaz je vždy sudca a porazený je odsúdený. Poukázal aj na účelové konanie policajtov, vyšetrovateľov, najmä prokurátorky Chovančákovej, sudkyne Podhorcovej. Vie preukázať tým, čo klamali, že im išlo len o jedno, a to o peniaze, lebo chceli odísť zo Slovenska do Anglicka a toto bol motív celého ich účelového konania. Vie odbúrať jeden z týchto vymyslených trestných činov, ale okresný súd ho len ignoruje. Stále zotrúva na tom, že bol odsúdený neprávom a jedného dňa dokáže, že mal pravdu. Po prepustení na slobodu všetko zverejní, dá do médií, aj do sociálnych sietí. V kritickom čase od rána až do pol štvrtej sa nachádzal u W. R.. Ďalej poukazoval na výpovede tých svedkov, ktorí vypovedali v jeho prospech, ktoré však konajúce súdy nezobrali do úvahy. Uverili šibnutej A., ktorá to nemá v hlave v poriadku, je hysterická, domýšľa si, trpí depresiou, konfabuluje. Uverili aj znalkyni Piačkovej (policajný psychológ), U. a mal. A., ktorý zakaždým menil svoje výpovede. Prečo majú problém pustiť A. kamerový záznam, ukázať fotodokumentáciu, aby mu ukázal oblečenie zo dňa 2.2.2013. Navrhol, aby nadriadený súd buď vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie, aby bol nariadený výsluch A., jeho rodičov, ako aj svedkov, ktorých uvádzal v konaní pred súdom, a aby mohol predložiť ďalšie dôkazy, najmä dôkaz z televízie JOJ, ktorý aj ukázal okresnému súdu (obsah však nevideli), lebo aj tak by to zamietli ako vždy. Zároveň uviedol, že dôkazy, ktoré uvádza, má k dispozícii. Navrhol tiež, aby krajský súd popřípade zrušil rozsudok alebo povolil obnovu konania. Ak sa mu nepodarí docieľiť obnovu konania, už to nechá tak. Už nemá do slobody ďaleko (čl. 33-42, 50-56 spisu).

Odsúdený v písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že so závermi okresného súdu v napadnutom uznesení, ktorými odôvodnil zamietnutie jeho návrhu na povolenie obnovy konania, sa nestotožňuje. Prvostupňový súd teraz, rovnako ako v predchádzajúcich konaniach, zamietol všetky dôkazy svedčiace v jeho prospech a tieto nevykonal. Rovnako aj v predchádzajúcich konaniach vykonanie navrhovaných dôkazov odmietal, a to napriek tomu, že druhostupňový súd mu vykonanie týchto dôkazov odporučil. Z predloženého nového dôkazu vyplýva výrazné podozrenie, že v konaní pred súdom mal. S. A. uvádzal skutočnosti, ktoré nezodpovedali skutočnému priebehu udalostí, pričom táto jeho výpoveď mala byť podľa predloženého nového dôkazu „korigovaná“ matkinými pokynmi, a teda je dôvodné podozrenie, že aj výpoveď matky O. A. nezodpovedá priebehu udalostí. Teda ich tvrdenie, že sa im mal v obci S. približne v čase o 14.00 hod vyhrázať nie je pravdou a nezodpovedá skutočnosti, pretože sa to nestalo. Okrem uvedeného aj z vyjadrenia TV JOJ vyplýva, že dňa 6.2.2013 vykonávali v rómskej osade „W.“ s matkou mal. S. A., konkrétne v čase 14.00-14.35 hod reportáž. Ak s O. A. teda v čase 14.00-14.30 hod. bola vykonávaná reportáž v obci W., čo bolo súdu predložené, je nevyvrátiteľné, že O. A. nemohla byť zároveň v tom čase v obci S., kde sa jej mal podľa jej svedectva vyhrázať. Už len tieto dva dôkazy dostatočne a podľa jeho názoru nad rámec pochybností, vyvracajú tvrdenie O. A., ako aj mal. S. A. minimálne o skutku, ktorý sa podľa ich tvrdení mal udiať 6.2.2013. Okrem toho je tu však množstvo ďalších, skôr vykonaných dôkazov, ktoré práve v súvislosti s novým dôkazom úplne nielen znedôveryhodňujú, ale v podstate úplne vyvracajú výpovede O. A. a mal. S. A. (napr. významné rozpory v ich výpovediach). Keďže prvostupňový súd vo svojom zamietavom uznesení označil ním predložený nový dôkaz ako nedôveryhodný, navrhuje a trvá na výsluchu svedka, ktorý mu predmetný list doručil. V prípade, ak súd nedisponuje jeho údajmi, tieto doručí obratom. Uviedol tiež, že prvostupňový súd sa nedostatočne vysporiadal s argumentáciou obhajoby, keď sa vôbec nezaoberal súvislosťou nového dôkazu-listu, potvrdzujúceho účelovú koordináciu výpovede svedkov s inými aj známymi dôkazmi, vrátane preukázanej skutočnosti, že dňa 6.2.2013 v čase 14.00-14.30, teda presne, keď sa mal stať druhý skutok vo S., bola vykonaná reportáž v obci W. práve s poškodenou O. A.. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a obnovu konania povolil, prípadne, aby vec vrátil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Obhajca k sťažnosti pripojil kópiu listu podpísaného samotným odsúdeným, z obsahu ktorého vyplývajú jeho obhajobné tvrdenia ohľadne súdnych skutkov a hodnotenie dôkazov.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného A. T. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti,

ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Pri posudzovaní, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por., súd rozhodujúci o návrhu postupuje v dvoch na seba nadväzujúcich etapách: v prvom rade hodnotí návrh na obnovu konania z hľadiska, či sú v ňom uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní alebo v konaní o predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania, súdu známe. Skutočnosťou súdu skôr neznámou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., alebo rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva konštatujúce porušenie základných ľudských práv alebo slobôd obvineného bez možnosti nápravy jeho negatívnych dôsledkov (§ 394 ods. 4 Tr. por.). Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol zahrnutý do pôvodného konania, t.j. nebol v konaní vôbec uplatnený alebo vykonaný, prípadne ak takýto dôkaz bol síce v pôvodnom konaní vykonaný, avšak po právoplatnosti rozhodnutia nadobudol nový obsah (R 72/1980). Po zistení, že o takéto skutočnosti alebo dôkazy ide, prichádza do úvahy hodnotenie súdu v tom smere, či by tieto mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku, ako je pôvodný právoplatný rozsudok (druhá etapa). Až v prípade, že sú kumulatívne splnené obe uvedené podmienky, súd môže obnovu konania v zmysle citovaného ustanovenia povoliť, v opačnom prípade návrh na obnovu konania zamietne pre nespĺnenie zákonných predpokladov. Dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. teda nemôže byť každá nová skutočnosť alebo nový dôkaz, o ktorých sa súd dozvie, ale len tie kvalifikované, teda také, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie o vine a treste, pričom toto posúdenie je výlučne úlohou rozhodujúceho súdu. Samotné tvrdenie osoby, ktorá podala návrh na povolenie obnovy konania, nie je pre takéto zásadné rozhodnutie postačujúce a súd ani nie je povinný vydať rozhodnutie v súlade s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04) alebo hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Okresný súd v danom prípade postupoval dôsledne a dokazovaním, ktoré na verejnom zasadnutí vykonal, si vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že v prípade odsúdeného A. T. nie sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 1T/100/2013.

Treba stručne pripomenúť, že odsúdený žiada povoliť obnovu konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 1T/100/2013.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 13. 4. 2015 sp.zn. 1T/100/2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 2. 9. 2015 sp.zn. 2To/44/2015 bol obžalovaný A. T. odsúdený za zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona (v bode 1/) a zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm.

b) Trestného zákona (v bode 2/) na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 rokov a 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Skutkovým základom pôvodného právoplatného rozsudku bolo zistenie súdu, že odsúdený A. T.

1/ dňa 2. 2. 2013 v čase od 8.30 hod. do 13.15 hod. stretol mal. S. A., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom O. XXX, S., okres U. O., a to cestou do obchodu v obci S., pričom kázal maloletému S. A., aby ho čakal pred obchodom, v ktorom mu kúpil 3 rožky a dobošku a následne chcel, aby s ním mal. S. A. išiel k nemu domov s niečím mu pomôcť, a následne išli smerom ku Obecnému úradu obce S., kde ho zatiahol do areálu obecného úradu, tam dal mal. S. A. facku na líce a potom si rozopol rázporok na nohavičiach, vybral si penis a po rómsky maloletému S. A. povedal „puckaj“, čo znamená, aby ho rukou sexuálne uspokojoval, čo maloletý S. A. odmietal, no pod nátlakom obžalovaného A. T. to urobil, a počas toho, ako maloletý S. A. takto rukou uspokojoval obžalovaného, povedal mu, že to povie otcovi, na čo mu obžalovaný A. T. povedal: „povieš to otcovi, zabijem ťa“, potom obžalovaný A. T. rýchlo odišiel a maloletý S. A. sa v obavách o naplnenie vyhrážok obžalovaného ukrýval pri obchode Jednota vo S.,

2/ dňa 6. 2. 2013 v čase približne o 14.00 hod. sa úmyselne priblížil v obci S., v blízkosti jaskyne, na vzdialenosť dvoch metrov ku maloletému S. A., nar. XX. X. XXXX, ktorý išiel spolu so svojou matkou O. A., nar. XX. X. XXXX a otcom S. U., nar. XX. XX. XXXX, do obchodu, aj napriek tomu, že mal daný zákaz Okresným súdom Liptovský Mikuláš, a to uznesením sp. zn. 1Tp/4/2013 zo dňa 5. 2. 2013 - priblížiť sa úmyselne na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov ku maloletému S. A., pričom ako sa obžalovaný ku nim priblížil, začal na nich kričať, že sudkyňa mu nič nespravila, a zbytočne ho udali, a ak ho zavru kvôli tomu udaniu, tak zabije maloletého S. A. a podpáli dom, v ktorom býva spolu s matkou O. A., pričom po týchto slovách O. A. aj jej syn maloletý S. A. dostali strach o svoj život, že vyhrážky, ktoré obžalovaný A. T. povedal, aj naplní.

Najvyšší súd SR uznesením sp.zn. 6Tdo/59/2018 z 20.2.2019 podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol dovolanie odsúdeného, ktoré podal proti rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline sp.zn. 2To/44/2015 z 2.9.2015.

Rozhodnutiu Okresného súdu Liptovský Mikuláš nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom, dostatočne a presvedčivo, a preto krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia odkazuje. Nadriadený súd zistil, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne popísal skutkový stav, ktorý bol podkladom pre jeho záver o zamietnutí návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Okresný súd v napadnutom uznesení veľmi podrobne rozpísal skutkové i právne dôvody, ktoré odôvodňujú zamietnutie návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Dôvody napadnutého uznesenia sú zrozumiteľné a dostatočne logické, vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu a relevantných právnych noriem. Nadriadený súd znovu pripomína, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii vysoko kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

Na tomto mieste nadriadený súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia uznesenia súdu prvého stupňa:

„Z písomného návrhu odsúdeného, ako aj z jeho prednesu, resp. prednesu jeho obhajcu na verejnom zasadnutí možno ustáliť, že odsúdený neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 1T/100/2013 a ktoré sú spôsobilé privodiť iné rozhodnutie súdu v otázke viny a v naznačenom smere neoznačil žiadne nové dôkazy, ktoré neboli navrhnuté, resp. vykonané v predchádzajúcom konaní.

Časť dôvodov odsúdeného obsiahnutých v návrhu na povolenie obnovy konania spočíva v hodnotení skôr vykonaných dôkazov, a to v pôvodnom konaní (1T/100/2013), ako aj v konaní o povolenie obnovy konania (2Nt/1/2016). Odsúdený vyjadruje nesúhlas s obsahom výpovede vypočutých svedkov (napr. S. U., M. C., S. A. ml., O. A.), ponúka vlastné hodnotenie ich výpovedí, teda inými slovami sa vyjadruje k vykonaným dôkazom a vlastným hodnotením týchto dôkazov sa snaží vyvrátiť resp. spochybniť ich tvrdenia a tým preukázať svoju nevinu. Súd však pripomína a zdôrazňuje, že dôvodom povolenia obnovy

konania nemôže byť iné hodnotenie vykonaných dôkazov ako v pôvodnom konaní, pretože v opačnom prípade by sa poprel účel a zmysel konania o povolenie obnovy konania.

Odsúdený odôvodnil povolenie obnovy konania predovšetkým listom, z ktorého obsahu vyplýva, že jeho pisateľ sa stretol s S. A. ml., ktorý sa mal v podstate priznať k tomu, že v konaní vypovedal to, čo mu povedala jeho matka (O. A.), hoci on to tak v skutočnosti nechcel. Hoci z formálneho hľadiska uvedený list je novým dôkazom, sám o sebe neodôvodňuje povolenie obnovy konania. Zámer odsúdeného je dosiahnuť opätovný výsluch ml. S. A. k obsahu predmetného listu. Podľa ustálenej súdnej praxe dôkazom skôr neznámym je aj dôkaz skôr vykonaný, ak jeho obsah je iný ako v pôvodnom konaní. Odsúdený okrem predmetného listu neopiera návrh na výsluch ml. S. A. o žiadne ďalšie skutočnosti, resp. dôkazy, ktoré vytvárajú dôvodný predpoklad, že ml. S. A. ako kľúčový svedok bude vypovedať o podstatných skutkových okolnostiach odlišne od jeho výpovede v pôvodnom konaní. Nemožno tiež opomenúť, že pisateľ predmetného listu nie je riadne a nezameniteľne identifikovaný tak, aby v prípade potreby ho bolo možné vypočúť k okolnostiam vyplývajúcim z obsahu listu, čo len vzbudzuje podozrenie o okolnostiach spojených so zadovážením tohto dôkazu a je spôsobilé znížiť dôveryhodnosť tohto dôkazu. Je pozoruhodné, že odsúdený, ktorý má povinnosť označovať dôkazy podporujúce povolenie obnovy konania iniciovaného na jeho návrh, nenavrhol v zmysle zásady ústnosti konania vypočúť práve pisateľa tohto listu. Súd pripomína, že výsluch poškodeného ako osoby mladšej ako 18 rokov o veciach, ktorých oživovanie v pamäti by vzhľadom na povahu a okolnosti spáchania skutku, môže nepriaznivo ovplyvňovať jej duševný a mravný vývoj, resp. môže vyvolať druhotnú viktimizáciu, možno opakovať len v nevyhnutných prípadoch, uvedené platí aj pre konanie o povolenie obnovy konania. Z vykonaného dokazovania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré preukazujú nevyhnutnosť opätovného výsluchu poškodeného.

Vykonaným dokazovaním neboli preukázané také skutočnosti, ktoré v konfrontácii so skutkovými zisteniami vyplývajúcimi z dôkazov vykonaných v pôvodnom konaní (na ktorých je založený výrok o vine odsúdeného), vytvárajú dôvodný predpoklad pre možnú zmenu rozhodnutia.

V súvislosti s návrhom odsúdeného na vypočutie svedkov W. R., M. R., L. R., M. R. ml., M. R. st., R. A. a O. R. súd uvádza, že odsúdený neuviedol žiadne nové konkrétne skutočnosti, ktoré sa majú vykonaním týchto dôkazov preukázať.

V nadväznosti na vyššie uvedené dôvody súd odmietol vykonať všetky dôkazy navrhnuté odsúdeným v konaní o povolenie obnovy konania, keďže sa týkajú okolností nepodstatných pre rozhodnutie súdu o povolení obnovy konania.

Súd mal preukázané vykonaným dokazovaním, že nevyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení s už skôr známymi skutočnosťami a dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Súd mal tiež preukázané, že nevyšli najavo žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest odňatia slobody bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a. Uložený druh trestu nie je ani v zrejmom rozpore s účelom trestu. Preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol ako nedôvodný“.

V odôvodnení svojho rozhodnutia sa súd prvého stupňa podrobne zaoberal dôkazmi, vykonanie ktorých navrhol odsúdený a tieto vyhodnotil v intenciiach § 394 ods. 1 Tr. por. a dospel k zákonnému záveru, že navrhované dôkazy nemôžu samy o sebe ani v spojení s už vykonanými dôkazmi v pôvodnom konaní viesť k inému záveru o vine a treste, než v právoplatnom rozsudku, proti ktorému obnova konania smeruje.

Súd prvého stupňa sa zaoberal a vysporiadal s návrhmi na dokazovanie, skutkovou a právnou argumentáciou strán v konaní pri dodržaní princípov kontradiktórnosti konania. Skutočnosť, že sťažovateľ sa nestotožnil so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

V súvislosti s námietkami odsúdeného, že okresný súd nerealizoval ním predstreté dôkazné návrhy, krajský súd uvádza, že navrhovanie dôkazov je právom a zároveň procesnou povinnosťou strán konania, len súd rozhodne, ktorý z označených (navrhnutých) dôkazov vykoná. Uvedené predstavuje prejav

zákonnej právomoci všeobecného súdu korigovať návrh strán konania na vykonanie dokazovania, sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania, a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. V prípade, že súd odmietne vykonať určitý stranou konania navrhovaný dôkaz, je jeho zákonnou povinnosťou v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Z práva na spravodlivú súdnu ochranu vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie.

Súd prvého stupňa si splnil svoju povinnosť a riadne v písomnom odôvodnení uznesenia rozviedol svoje argumenty, pre ktoré odmietol návrhy odsúdeného na doplnenie dokazovania.

Odsúdený svoj návrh na obnovu konania oprel predovšetkým o nedostatočne vykonané dokazovanie v pôvodnom konaní, tvrdenia odsúdeného smerujú k spochybneniu jeho viny. Je nepochybné, že odsúdený svojím návrhom na obnovu konania principiálne sledoval prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, čo je iste v intenciách jeho pôvodnej obhajoby legálne, ale po právoplatnosti odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania. Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného konania čo do verifikácie a prehodnocovania už vykonaných a obsahovo nezmenených dôkazov, či skutočností, na základe ktorých bol ustálený skutkový stav súdom v pôvodnom konaní, ani preskúvanie vecnej správnosti rozhodnutia. Účelom obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku, pre ktorý zákon taxatívne (t.j. konečným výpočtom) stanovuje dôvody charakteristické svojou rigoróznosťou kvôli ich možnému zásahu do stability a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, je odstrániť nedostatky skutkového charakteru spočívajúce najmä v neúplnosti zhromaždených skutočností a dôkazov, na ktorých je právoplatné rozhodnutie postavené.

K sťažnostným dôvodom nadriadený súd poznamenáva, že sú len iným právnym hodnotením existujúceho skutkového stavu a neobsahujú žiadne skutočnosti, ktoré by okresnému súdu v čase jeho rozhodovania známe neboli. Dôvody sťažnosti odsúdeného sú v podstate len opakovaním jeho obhajoby, v rámci ktorej popiera spáchanie skutkov, pre ktoré bol uznaný vinným a právoplatne odsúdený v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 1T/100/2013. Pokiaľ odsúdený poukazuje na nový dôkaz - vyjadrenie televízie JOJ, odhliadnuc od skutočnosti, že tento dôkaz mal odsúdený možnosť predložiť pred vynesením rozsudku v pôvodnom konaní, krajský súd uvádza, že tento dôkaz v konaní o povolenie obnovy konania nebol konajúcim súdom (t.j. okresnému súdu, ani nadriadenému súdu) doposiaľ predložený. Nie je pravdivé ani tvrdenie odsúdeného, že takýto dôkaz by mal mať k dispozícii krajský súd. Aj krajský súd dáva odsúdenému do pozornosti, že konanie o návrhu na povolenie obnovy konania je návrhovým konaním a je na odsúdenom, aby preukázal splnenie formálnych aj materiálnych podmienok pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie).

Po preskúmaní spisového materiálu krajský súd uzatvára, že skutočnosť, že sa súdené skutky stali tak, ako to bolo uvedené v odsudzujúcom rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1T/100/2013 z 13.4.2015 a spáchal ich práve odsúdený A. T., nebola, a to ani so značným časovým odstupom, spochybnená. Rovnako treba zdôrazniť, že rozhodujúce pre konečný záver krajského súdu v konaní o povolenie obnovy konania bolo, že trestnú činnosť odsúdeného konkretizovanú vo výrokovej časti namietaného rozsudku preukázali dôkazy vykonané v základnom konaní.

Krajský súd je rovnakého názoru ako súd prvého stupňa, že s prihliadnutím na dôkazy zabezpečené a vykonané v základnom konaní, nie sú navrhované dôkazy takými, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste. Nie sú takého charakteru, že by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Sťažnosť odsúdeného A. T. proti napadnutému uzneseniu okresného súdu preto krajský súd zamietol ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.